

Pani, w ofierze

t.: ks. K.Antoniewicz; m. (Gill.)

1. Pa-ni, w o-fie-rze To-bie dzi - siaj skła - dam wszy-stko czym je - stem, wszy-stko co po - sia-dam,
2. I kie - dy, pa-trząc na grze-chów mych zło - ści, w ser - cu u - tu - lić nie mo-gę za - ło - ści

Ty wiesz naj - le - piej, żem nę-dzny, u - bo - gi, ży - ję wśród smu-tków i ża-lu i trwo-gi.
i sąd Twój stra-szny sta-je przed o - czy - ma, jak nad prze - pa - ścią pie-kła du-cha trzy-ma

Go - niąc i tęs - kniąc za du - szy po - ko - jem, na - dzie - ją mo - ją i zba-wie-niem mo - im:
i wszystkie my - śli w od-mę - cie tru - chle - ją, znę - ka - nej du - szy o - sta - tnią na - dzie - ją:

Jest ta myśl bło - ga, jest ta myśl dro - ga, że ma - tką mo - ją jest Ma-tka Bo - ga!
Jest ta myśl bło - ga, jest ta myśl dro - ga, że ma - tką mo - ją jest Ma-tka Bo - ga!